

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

De Evangelio.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

audit, qui vos spernit, me spernit. Benè ruminata in corde, quæ aure percipis, & documentum inde pro dietoto serviturum decerpe, & cogita coram Deo te substitutum malè, si sicut deberes, vitam tuam non instituas, qui tales quotidie audis Magistros ut SS. Petrum, Paulum aliosque Apostolos ac Prophetas.

De Evangelio.

*E*vangeliū tantundem sonat ac *latum nuntium*, & reverà ità lætum & bonum est, ut melius esse non possit pro vivis ac defunctis, sanis & ægris, divitibus & pauperibus, peccatoribus & iustis, captivis liberis, omnibus denique quâcunque necessitate pressis. Quibus in Evangelio remedium & medela proponitur. Testatur hoc Salvator ipse hæc *II. 61.* verba proferens: *Evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, predicare captivis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, predicare annum Domini acceptum, & diem retributionis.* Nam iis *Luc. 4.* recitatis subjungit: *Hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris.* Dum scilicet me prædicantem auditis. Et nos Missam audientes audimus quotidie eundem Deum nobis prædicantem, læta nuntia per se denuntiantem, & abscondita à constitutione mundi per se eructantem, qui olim locutus fuerat per ora Prophetarum. Quàm ergo felices nos sumus in lege gratiæ præ illis, qui in lege naturæ & scriptâ vixerunt. Hinc colli-

colligere est, quantâ devotione & reverentiâ, quâ aviditate & desiderio, quâ cordis puritate & Sacerdos pronuntiare, & populus audire sanctum Evangelii textum debeat. Ut hoc nos Ecclesia doceret, extraordinariâ quâdam præventionem ante utitur, antequam S. Evangelii lectio inchoetur. Memor enim illius Is. 6. qui verbum à Deo in ore ejus positum prædicare non audebat, eò quòd *pollutus labiis ipse esset & habitaret in medio populi polluta labia habentis*. Ante Evangelium hanc jubet recitari orationem: *Munda cor meum & labia mea Omnipotens Deus; qui labia Isaia Propheta calculo mundasti ignito, ita me tuâ gratâ miseratione dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum dignè valeam nuntiare.* Quo dicto mox benedictionem accipit Diaconus, & sibi ipsi eam impertit Sacerdos dicens: *Dominus sit in corde meo & in labiis meis, ut dignè & competenter annuntiem Evangelium suum.* Ut jam quoque populus ob sanctitatem & puritatem verborum se recolligat & cogitet, quàm mundum cor & aures ad ea audienda & recipienda habere debeat, ideo dicit Sacerdos *Dominus vobiscum.* Innuens, quòd eum ipse Deus propriis verbis alloquatur, & verba ejus verba vitæ aeternæ sint, & horum unumquodque in corde asservatum vitam aeternam adferat. *Beati oculi,* ait Christus Luc. 1. *qui vident, quæ vos videtis. Dico enim vobis, quòd multi Propheta & Reges voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt, & audire quæ auditis, & non audierunt.* Nos audimus quotidie

tidie Deum hominem factum, cum hominibus in terra conversatum, & vitam eos cælestem edocentem in sacro Missæ ministerio. Nec invidendum est iis, qui corporaliter eum viderunt, modò ipsa in nobis fides non deficiat. Nam Christus ipse B. Thomæ Apostolo olim dicebat Joan. 20. *Beati qui non viderunt & crediderunt.* Sicut autem in Evangelio, quod in Missa legitur, describitur nobis Christus miracula patrans, visum cæcis, surdis auditum dans, infirmos sanitati restituens, leprosos mundans, Dæmones ex energumenis ejiciens, mortuos denique ad vitam revocans. Ità reflectere oportet eundem ipsum Dominum, quem in Altari præsentem habemus, hæc ipsa in sensu morali in anima nostra efficere. Hoc unicè dolendum, quòd multi audientes vel etiam celebrantes Sacrum se ad Evangelium attentè considerandum & masticandum non ritè præparent, & eo vel audito vel lecto aridi omninò & nihilo meliores è templo abscedant, nec interrogati, quid Christus in Evangelio tempore Missæ lecto doceat, sciant desuper quidquam respondere. Cùm tamen Apostolus tam seriò moneat Hebr. 1. *Abundantiùs oportet observare nos ea, quæ audimus, ne forte pereffluamus, sive ne audita animo excidant.* Si enim, qui per Angelos & Prophetas dictus est sermo, factus est firmus [pergit l. c. Apostolus] *& omnis prævaricatio & inobedientia accepit justam mercedis retributionem* [hoc est, si puniti sunt illi, qui verbis Angeli aut Prophetæ nomine Dei loquentis morem

morem non gesserunt] quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem. Quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum (ore scilicet, unigeniti Filii Dei Patris, incarnati] ab iis, qui audierunt, in nos confirmata est contestante Deo signis & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus S. distributionibus secundum suam voluntatem. Verba sanè accuratâ ponderatione digna, ex quibus colligere possumus, quâ nobis attentione, diligentia, devotione legendum sit Evangelium aut audiendum in Missa.

De Credo sive Symbolo Niceno.

Vetula Christiana & puer infans plus scit ex Symbolo ab Apostolis vel à Nicena Synodo inspirante Spiritu S. composito, quam veteres omnes Philosophi subtili ingenio de rerum omnium principio affecuti sunt. Nempè humanam imò & Angelicam transcendunt intelligentiam contenta in hoc symbolo. Quæ, dum à celebrante altâ voce de creatione mundi, incarnato, nato, patiente, mortuo pro nobis Christo, gloriosè in cælos ascendente, & dein iudicaturum totum humanum genus, hominesque tum ad regnum suum æternum in cælos assumpturo, tum æternis inferni pœnis addicturo recitantur, Missam audiens attentè consideret, iis tanquam à Deo revelatis firmiter adhæreat, caput & vitam pro fide hac tuenda devoveat, & cum tam sollicitè examinaret, quam in rem pecuniam suam cum commodo exponere possit, cogitet seridè, quo-